

כפפת הענק

יום אביבי אחד עבר ביער ענק. התחיל להיות חם והוא הוריד את הכפפות שלו, כי ידיו כבר הזיעו. הוא לא הרגיש כלל שכפפה אחת נפלה על הארץ, והמשיך בדרכו.

הכפפה הענקית נשארה מונחת ביער. עברו חמש ארנבות קטנות ובדקו את הכפפה. "זה בית נהדר עבורנו" אמרו. כל אחת נכנסה לאחת האצבעות ובערבים הן נפגשו במרכז הכפפה לארוחה ולבילוי משותף.

הארנבות היו מרוצות מאוד מביתן החדש והיו בוודאי נשארו שם עד היום, אילו בקיץ לא גירש אותן משם שועל אחד. כשהן רק הרגישו בקרבתו, ברחו מהר מהכפפה.

השעל בדק את הכפפה ואמר "מאורת

שועלים נהדרת! הרבה מקום ועוד חמשה צינורות שדרכן אפשר להימלט בשעת הצורך." לשם יתר ביטחון נשך בקצוות של אצבעות הכפפה ועשה חור או שניים למילוט, ואחר כל הביא לשם את השועלה ואת הגורים שלה.

השועלים גרו מרוצים מאוד בכפפה הענקית, אך בסתיו הופיע שם דוב, שחיפש מקום מתאים לשינת החורף שלו. עם הופעתו הסתלקו השועלים מהר. הדוב התמקם בתוך הכפפה ונרדם. עברו ימים אחדים ובסביבה עבר איכר על טרקטור. בקיץ נשרף המתבן שלו והוא יצא ליער כדי לכרות עצים לבניית מתבן חדש.

האיכר ראה את הכפפה וחשב "זה מבנה נהדר כדי לשמור בו את הקש והחציר שלי!" הוא קשר את הכפפה לטרקטור שלו והתחיל לגרור אותה לחצרו.

הטלטולים של הכפפה הנגררת העירו את הדוב. הוא יצא החוצה וכשראה את האיש על הטרקטור נבהל וברח מהר ליער. האיכר הביא את הכפפה לחצר שלו והכניס בה את כל הקש והחציר. הוא היה משתמש בה במקום מתבן עד היום, אלא שהגיע החורף ונעשה קר מאוד. הענק התחיל לחפש את הכפפות שלו אך מצא רק כפפה אחת. הוא יצא לחפש את השניה בכל הסביבה. "הנה היא!" קרא בשמחה, כאשר ראה אותה מונחת בחצר. הוא הרים אותה מהארץ וכל תכולתה של הכפפה נשפכה כמו גשם אדיר של קש וחציר.